

متن پرسش

سلام علیکم. استاد گرانقدر؛ در روایات بسیار دیده می شود که پاداش یک عمل بخشش گناهان است؛ مثلاً در مورد دعایی که در قبرستان خوانده می شود؛ پنجاه سال گناه فرد و پدر و مادرش بخشیده می شود. استاد از یک طرف ما عقیده داریم ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین از غلو و... مبری هستند پس این روایات دقیقاً مبتنی بر آنچه مشاهده می کرده اند؛ می باشد. می ماند اینکه آیا اینها تاویل دارد؟ البته من وقتی به قبرستان می روم این دعا را میخوانم و انتظار و باورم هم این است که خداوند گناهان پدر و مادر و خودم را ببخشد؛ منتهی ما یلم تفسیر شما را بدانم. استاد البته من در فضل خداوند شکی ندارم و مثلاً در این مورد به خودم می گویم خب احتمالاً دلیل این است که فرضاً این فرزند بر سر سفره این پدر و مادر بزرگ شده و تربیت گشته و اکنون در صراطی است که می رود و در قبرستان نظر به یگانگی خداوند می کند و اظهار به باور زنده بودن مردگان و جهان غیب و... فلذا صورت این هدایت، یا نتیجه آن بخشش گناهان است و حالا به خاطر نقش پدر و مادر در این فرآیند، برآیندش بخشش پدر و مادر هم هست؛ اینگونه تفسیر کردن درت است؟ اصلاً جایگاه روایات این چنینی کجاست؟ سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله با توجه به تفسیری که می کنید جایگاه این نوع روایات را می شناسید. می ماند که باید از طرف متوفی نیز اقتضاء تأثیر فراهم باشد، مثلاً آن هایی که در دنیا منکر دین خدا بودند معلوم است که زمینهی تأثیر را در خود خشکانده اند. موفق باشید